

Publikacja Rozwiązania Naukowego Sporów Dotyczących Kwestii Czasu.

23/10/2011 16:44 by Andrzej Struski i Magdalena St

Zegar magnetyczny w programie ewolucji wszechświata. Cz. I Istota zegara magnetycznego. Cz. II Budowa zegara magnetycznego. Cz. III Magnetyczne zegary człowieka. Magnetyzm i formy w jakich objawia on swoje działanie, to biała plama nauki. Poznanie magnetyzmu w postaci objawu -biegunowego oddziaływania magnetycznego - to dopiero wstęp do poznania innych aspektów jego działania w środowisku materii wszechświata. Rozdzielenie grawitacji i magnetyzmu, jako dwóch różnych sił występujących we wszechświecie jest przykładem na brak zrozumienia istoty działania magnetyzmu wszechświata. Wzajemne przyciąganie i odpychanie się przeciwnych biegunów magnetycznych to tylko zewnętrzny wyraz całokształtu magnetyzmu. Siły te, są efektem nagromadzenia niezrównoważonych zbiorów w postaci masy materii na wierzchołkach form geometrycznych. W tym aspekcie budowy form warunkujących oddziaływanie magnetyczne, istnieje cecha, która pozwala na niezwykle aktywne i precyzyjne działanie magnetyzmu. Jest ona zawarta w różnicy masy wierzchołkowej pomiędzy biegunami. Wystarczy minimalna zmiana ciężaru takiej masy, do tego, by wystąpiła zamiana biegunów a tym samym generalna zmiana cech oddziaływania magnetycznego w tym środowisku materialnym. ZMIANA BIEGUNOW

Niezwykle aktywna możliwość zamiany wartości biegunowych jest jedną z wielu cech magnetyzmu. Inną równie ważną cechą, jest wzajemne katowe położenie osi biegunowych. Może ono wystąpić tylko w środowisku ustabilizowanego, wzajemnego położenia, dwóch lub większej ilości osi biegunowych. Takie cechy magnetyczne występują w pierwiastkach i minerałach, gdzie powiązane atomy z własnych osi biegunowych tworzą zbiory wzajemnych katowych położen. Tu cząstki magnetyczne (kolejna cecha magnetyzmu), których nie może zatrzymać, żadne zageszczenie materii występującej we wszechświecie, dalej wirują po własnych torach, lub ich wektorach (zageszczenie materii zmienia przebieg toru materii magnetycznej) tym samym tworząc indywidualną dla każdego mineralu, przestrzenną formę oddziaływania magnetyzmu. Dla przykładu stosowanie w diecie mikroelementów jest pobieraniem przez komórki biologiczne materiału niesącego pierwotne formy pól magnetycznych, niezbędne do zachowania równowagi procesów chemicznych. KATOWE POŁOŻENIE OSI BIEGUNOWYCH Katowe wzajemne położenia osi biegunowych występują również w geometrycznej konstrukcji ciemnej materii. Taka materia w ostatnich latach została rozpoznana przez naukowców jako podstawowa masa wszechświata. Jednostką składową tej materii jest wskazywana przez Platona całostka. Całostka jako forma materii jest absolutnie regularna bryła przestrzenna w postaci czworoscianu. Opisałem ją w artykułach dotyczących geometrii i budowy wszechświata. Każda całostka posiada absolutnie jednorodną formę geometryczną i masę własną, jak również regularnie w przestrzeni, katowo rozłożone osie biegunowe, co czyni z ciemnej materii uniwersalny budulec, do powstania tak różnorodnych objawów życia we wszechświecie. Nano wielkość całostek (są one miliardy razy mniejsze od atomów) pozwala ciemnej materii przeniknąć każdą (z wyłączeniem jader czarnych dziur) formę materii wyewoluowanej we wszechświecie. Zachowanie fizyczne ciemnej materii w przestrzeni wszechświata możemy porównać do zachowania wody w kulistym zbiorniku. Gdzie biologia powstająca w środowisku wodnym jest zdominowana pierwiastkami wody a powstające formy życia nie zużywają jej w sposób uniemożliwiający dalszą ewolucję. Podobna zasada oddziaływania na cały proces ewolucji wszechświata posiada ciemna materia, która w czasie przed aktywacją procesu ewolucji wypełnia całą kulistą przestrzeń przyszedłego życia gwiazd i nigdy nie zostanie zużyta w sposób powstrzymujący proces ewolucji materii wszechświata. PRZESTRZENNE POLE MAGNETYCZNE WSZECHŚWIATA Wzajemne i stabilne położenie całostek w środowisku ciemnej materii, jest przyczyną sumowania się przestrzennej formy i potencjału magnetycznego tego środowiska. Powstaje regularne przestrzenne pole magnetyczne, które w skali wielkości galaktycznych posiada potencjał wpływu na położenie gwiazd i galaktyk. Dowodem na istnienie takiego rodzaju wpływu jest odkrycie Hiszpańskich naukowców z końca ubiegłego wieku. Mianowicie sfotografowali oni szczególne zgrupowania galaktyczne na wierzchołkach form geometrycznych, które odpowiadają budowie regularnego, podwójnego czworoscianu o podstawie kwadratu. W odniesieniu do wskazywanej przez mnie przestrzennej formy geometrycznej

budowy pola magnetycznego ciemnej materii, takie rozlokowanie galaktyk jest całkowicie uzasadnione i właściwe z punktu widzenia wierzchołkowych potencjałów magnetycznych. Tu przytoczona forma regularnego ostrosłupa o podstawie kwadratu jest bryłą, która powstaje w każdym zbiorze regularnych czworoscianów, jako naturalna geometrycznie przestrzeń większa niż przestrzeń własna każdego czworoscianu z tego zbioru. W efekcie przyciąganie wierzchołkowe będzie oddziaływało w taki sposób, że materia znajdująca się we wnętrzu ostrosłupa o podstawie kwadratu jest przechwytywana przez magnetyczny potencjał wierzchołkowy czworoscianów. Takie przechwytywanie całych galaktyk, zostało potwierdzone przez Hiszpańskich naukowców, jako istniejące oddziaływanie magnetyczne w przestrzeni kosmicznej. Oddziaływanie tak silne, że potrafi ustawić całe zbiory galaktyczne. Przedstawione fakty fizyczne, dowodzą istnienia w całej przestrzeni wszechświata regularnej przestrzennej siatki magnetycznej. W dalszym wnioskowaniu możemy określić zachowanie zbiorów materii i ich magnetycznych cech w takiej przestrzeni.

GRAWITACJA

1/ Każdy przemieszczający się w przestrzeni kosmicznej zbiór materii, będzie przyczyniał się do powstawania wtórnego pola magnetycznego, które będzie wynikiem reakcji własnych pól magnetycznych zbioru, przecinającego przestrzenną siatkę magnetyczną wszechświata.

2/ Przemieszczający się w przestrzeni kosmicznej zbiór materii, który dodatkowo wiruje względem własnej osi, wytworzy wielokrotnie silniejsze wtórne pole magnetyczne "grawitacyjne".

POLE OCHRONNE PLANETY

3/ W przypadku gdy takim zbiorem będzie planeta, która posiada jądro żelazne, to w jej wtórnym polu magnetycznym "grawitacyjnym" powstanie magnetyczne pole zamknięte płaszczem. Pole takie, wytwarza wirujące jądro żelazne, a płaszcz jest efektem konsensusu potencjału grawitacyjnego i ekspansji pola tworzonego przez jądro planety. Wokół naszej planety istnieje takie pole magnetyczne, chroni ono biologię, przed złośliwym promieniowaniem wysyłanym przez różne źródła kosmiczne w tym przez Słońce i inne gwiazdy.

MAGNETYCZNY ZEGAR

Ciemna materia i jej magnetyczny efekt w postaci przestrzennej siatki magnetycznej, tworzą harmonię w całej przestrzeni fizycznej wszechświata. W tej przestrzeni czas nie istnieje, inaczej mówiąc "czas nie biegnie". Zaistnienie ruchu w tym środowisku spowoduje miejscowy stan chaosu, a tym samym uruchomiony zostanie bieg czasu. W momencie, kiedy przyczyna chaosu "ruchu" ustanie, stan chaosu stopniowo zaniknie i czas przestanie biec. Do zaistnienia chaosu w uspokojonym "harmonijnym" środowisku wszechświata, niezbędny jest potencjał w postaci poruszającej się materii, która musi być dostarczona z poza tego środowiska. Taka siła twórcza nie może zaistnieć - powstaje w środowisku fizycznym, środowisku, które jest w stanie spoczynku i harmonii.

Czas jest ściśle związany z ruchem, chaos jest objawem ruchu, inaczej mówiąc, zegar jest miernikiem stanu chaosu. Stan chaosu jest miernikiem stanu ewolucji życia we wszechświecie, życia, które zaistnieje tylko w miejscu i obszarze przestrzeni wszechświata, gdzie potencjał twórczy osiągnie swój zakres wpływu.

POCZATEK CHAOSU WE WSZECHŚWIECIE

Przyjęta przez naukę teoria mówi o początku, który objawił się w postaci wielkiego wybuchu. Taka teoria nie jest zgodna z istnieniem w przestrzeni środowiska ciemnej materii. Teoria wielkiego wybuchu jest teorią prawdopodobną, a z kolei istnienie ciemnej materii, zostało przez naukowców określone jako stan fizyczny istniejący. Są to dwie teorie naukowe, które się wzajemnie wykluczają.

Mozna przyjąć, że początek ewolucji wszechświata, posiada cechy wpływu zewnętrznego. Biorąc pod uwagę istniejące objawy życia we wszechświecie, zewnętrzny wpływ powinien posiadać dwie podstawowe cechy ingerencji w środowisko ciemnej materii.

1/ Powinno to być ingerencja poczyniona poprzez materię bardzo silnie przemagnesowaną o niesłychanej gęstości i pedzie posiadającym tempo nadświetlne.

2/ Taka ingerencja powinna rozpocząć się w centralnym miejscu kulistej przestrzeni wszechświata.

3/ Pierwszą czynnością w procesie ingerencji, powinno być utworzenie centralnej masy jako wirującego jądra wszechświata.

4/ Kolejną czynnością będzie wyrzucenie z powierzchni wirującego jądra strumienia wskazującej wyżej materii w przestrzeń wszechświata. Tu moment wyrzutu może być określany mianem wielkiego wybuchu. Ilość materii, jaką powinien przenieść strumień, musi posiadać masę większą niż dziesięciokrotna masa widocznych i niewidocznych gwiazd, jakie z jego przyczyny powstają. Z matematyki liczb szczególnych "zwanych liczbami świętymi" wynika, że takich strumieni w przestrzeni wszechświata, powinno zostać wyrzuconych dziesięć (przy opisie konstrukcji zegara magnetycznego ewolucji wszechświata przedstawie uzasadnienie tej liczby strumieni).

5/ Wyrzuty strumieni powinny następować w równych odstępach katowych, co 40 stopni każdy.

6/ Konsensus siły przyciągania jądra i potencjału biegu strumienia, powinien spowodować bieg spiralny i powrót do jądra po osmiu okrążeniach. Uderzenie powrotne strumienia będzie w miejscu kolejnego wyrzutu strumienia, jednak w czasie, gdy pozostałe strumienie już będą

w przestrzeni. 7/ Pierwsze powrotne uderzenie strumienia otworzy druga jednostka czasowa wszechświata. 8/ Bieg strumienia w środowisku fizycznym ciemnej materii, napotka opór i z tej przyczyny w momentach krytycznych przeciążeń, określone masy będą się odrywały od głównego kierunku biegu strumienia. 9/ Będą powstawały zawoje, które w odpowiednich miejscach utworzą wirujące Czarne Dziury, jako Jądra przyszłych galaktyk. • Dziewięć takich spiralnych szlaków, z których każdy posiada cztery zwoje rozwijające i cztery zwoje zwijające, utworzy konstrukcję Magnetycznego Zegara Ewolucji Materii Wszechświata. W przestrzeni ciemnej materii narodzi się galaktyki, zlokalizowane w obrębie szlaku spiralnego. W stosunku do całej przestrzeni zajmą one tylko znikomy obszar i w ich obrębie będzie biegł czas. Poza nimi w przestrzeni ciągle uszpiętej masy ciemnej materii, nie będzie biegu czasu. W tym miejscu ponownie naukowcy potwierdzają moją teorię, dotyczącą budowy wszechświata i zegara magnetycznego. W ostatnich latach, poza zbiorami galaktycznymi odkryta została niezmierna "czarna próżnia". Taka czarna próżnia, to nic innego niż ciemna materia poza obrębami zbiorów galaktycznych powstałych w obrębie jednego szlaku strumienia. • Również kwestia "rozszerzania się wszechświata", która mówi, co zostało potwierdzone obserwacjami w przestrzeni kosmicznej, że nasz wszechświat się rozszerza, potwierdza teorię istnienia i ewolucji obszaru wokół strumienia. Takie zaobserwowane rozszerzanie to nic innego jak ekspansja materii świetlnej i innego rodzaju cząstek, które powstają w obszarze ewolucji gwiazd, przy szlaku strumienia. • • • Andrzej Struski de Merowing. • Współpraca Magdalena Struska de Merowing. • 23.10.2011r. Wszelkie Prawa Zastrzeżone. Kopiowanie artykułu dozwolone jedynie w całości oraz za pisemną zgodą autorów tekstu. • W najbliższym czasie zapraszamy do przeczytania kolejnych części • • • artykułu dotyczących powyższego tematu.